

Også på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område var der brug for en indsats, der kunne vende udviklingen. Flere foruroligende begivenheder var indtrådt i det sidste års tid.

I denne situation, fortsatte statsministeren, står vi over for tre hovedopgaver:

»For det første skal vi videreføre og udbygge en målrettet økonomisk politik, som begrænser de skadelige virkninger af krisen og i videst muligt omfang beskytter de svageste, som kan blive påvirket af krisen. Vi skal skabe grundlaget for nye fremskridt og nye arbejdspladser.

For det andet skal vi inden for EF og i andre internationale institutioner presse på for at fremme et samarbejde om en konstruktiv og social politik, som kan forhindre, at stagnation og arbejdsløshed bliver et permanent fænomen.

For det tredje skal vi i afspændingens tjeneste fastholde dialogen mellem de forskellige dele af verden. Vi må arbejde for ethvert ærligt ment initiativ, der kan sikre freden.

Trods skuffelser skal vi altså fastholde afspænding. Afspændingen er nødvendig. Den skal være global.«

Statsministeren omtalte i denne forbindelse det kommende opfølgningsmøde i Madrid af Sikkerheds- og Samarbejdskonferencen i Helsingfors i 1975. Han nævnte en række alvorlige situationer i verden, bl. a. Afghanistan og Mellemøsten.

Det ville indebære en alvorlig trussel, hvis den nuværende situation forskellige steder i verden gav anledning til en verdensomspændende oprustning. I denne forbindelse gav statsministeren udtryk for bekymring ved udbygningen af nye atomraketsystemer både i den østlige og i den vestlige verden.

Regeringen ville videreføre Danmarks udenrigs-, sikkerheds- og markedspolitik efter de hidtidige retningslinjer.

NATO burde fortsat være et redskab til opretholdelse af freden og sikkerheden og tillige en faktor, der kunne bidrage til afspænding mellem Øst og Vest.

Regeringen ønskede at fortsætte og udbygge udvekslingen af synspunkter både med de nordiske lande og i EF.